

[Ole Bjørn Kraft.]

om de praktiske Enkeltheder, Lovforslaget indeholder, men om selve det Princip, som er blevet lagt til Grund. Jeg betragter det som en uheldig og ikke anbefalelsesværdig Udvikling at tage Afgørelser, som tidligere har hvilet her i Salen, bort herfra og lægge dem udelukkende over til et Udvalg. Den Tendens, der kommer til Orde, tror jeg ikke er heldig; jeg tror, at det af principielle Grunde og for Folkestyrets egen Skyld maa fraraades at gaa ind paa den Vej, man her er gaaet ind paa; det er en Udvikling, vi har set stikke Hovedet frem ogsaa paa andre Omraader, jeg tror, det i det lange Løb vil være uheldigt, og jeg kan ikke indse, at der skulde være afgørende Vanskeligheder forbundet med at fastholde den Praksis, man hidtil har anvendt. Folkestyret bør ikke udvikle sig til at blive et Udvalgsstyre, der jo paa mange Maader ikke er nær saa let at kontrollere, som hvis Forhandlingerne foregaar her i Salen. Det fremgaar ogsaa af en Henvendelse, der har fundet Sted fra Erhvervsorganisationerne, at de med en vis Uro ser paa denne Udvikling. Ganske vist har den højtærede Udenrigsminister erklæret, at deres Mening skulde blive hørt, men selv saa ligger Forholdet dog noget anderledes, end hvis der her i Salen kunde blive givet Anledning til en Diskussion om de foreliggende Problemer, ogsaa anderledes derved, at en Behandling gennem Rigsdagen med de forskellige efter hinanden følgende Forhandlinger giver Adgang til, at Spørgsmaalet kan blive nøjere overvejet, end det vil være Tilfældet efter den af Ministeren anbefalede Fremgangsmaade. Under Henvi- sning hertil kan jeg ikke anbefale at stemme for Lovforslaget, men maa anbefale de Medlemmer, der har lignende Anskuelse som dem, jeg her har gjort gældende, at stemme imod Lovforslaget.

Vanggaard: Jeg vil mene, at der netop ikke foreligger nogen Grund til at forlade den sædvanlige Lovgivnings Vej angaaende Spørgsmaalet om Lovgivning om Udenrigstjenesten, thi er der noget Tilfælde, hvor alle Tingets Partier, i alt Fald de udvalgsberettigede, har arbejdet i udmærket Samdrægtighed, saa er det netop, hver Gang vi har haft Lovgivning angaaende Ændring i Udenrigstjenesten til Behandling, og Afgørelserne er da ogsaa sædvanligt truffet enstemmigt; der har ikke været det fjerneste partipolitiske Moment i dem. Jeg synes ogsaa, at den nugældende Lov af 30. Juni 1927 i de 7 Aar, den har virket,

paa udmærket Maade har bestaaet sin Prøve, og Rigsdagen har, naar der var Anledning til at gennemføre Ændringer, saaledes ved Loven af 1. Juni 1929 og Loven af 15. April 1930, været villig til at foretage de Ændringer, som Udviklingen kunde føre med sig. Vi maa mene, at den saglige Overvejelse af den Forskydning, som ganske naturligt i Aarens Løb maa finde Sted i de enkelte Posters Betydning, bedst finder sin Afgørelse, naar Lovgivning angaaende disse Spørgsmaal med Mellemløb kommer frem til en samlet Afgørelse her i Tinget.

Under disse Omstændigheder kan jeg ikke anbefale at stemme for det foreliggende Lovforslag, men maa anbefale at stemme imod.

H. F. Ulrichsen: Jeg vil anbefale det høje Tings Medlemmer at følge Udvalgsflertallet og vedtage det foreliggende Lovforslag, idet man efter mit Skøn ikke kan mene, at der ikke er Lejlighed til at faa Forslag om Ændringer i Udenrigstjenesten tilstrækkelig indgaaende behandlet. Det, der er opnaaet under Udvalgsbehandlingen, og efter at Lovforslaget er blevet ændret ved anden Behandling, er jo det, at et hvilket som helst Forslag om Ændring i Udenrigstjenesten vil blive indgaaende behandlet i det udenrigspolitiske Nævn. Det vil med andre Ord sige, at alle de særlige Interesser, som findes paa det Felt i Rigsdagen, faar Lejlighed til at gøre sig gældende, og jeg skal derfor anbefale, at man stemmer for Flertallets Forslag.

Udenrigsministeren (P. Munch): Jeg takker Flertallet af Udvalget for den Tilslutning, det har givet det foreliggende Lovforslag. Jeg maa indrømme, at jeg synes, den Samdrægtighed, som den ærede Ordfører for Venstre nu omtalte, der som Regel har gjort sig gældende i Spørgsmaal vedrørende Udenrigsministeriets Lovgivning, ogsaa kunde have givet sig Udtryk i en fuldstændig Enstemmighed ved denne Lejlighed. Jeg havde bygget Forventningen derom dels paa forudgaaende Forhandlinger i Finansudvalgets Underudvalg og dels paa Forhandlingerne ved første Behandling her i Salen. Det har imidlertid vist sig, at der er nogle Medlemmer, som mener, at der her paa en Maade kommer en Art Princip til Afgørelse, og som ikke synes, at denne Principafgørelse falder paa den rigtige Maade. Jeg tror, det er alt for meget at gøre dette til et Principspørgsmaal. Det rent praktiske Spørgsmaal, der foreligger,